

TALÁLÓS KÉRDÉS: ÖT BETŰ ÉS SÁRGA, MI AZ? HÁT SÁRGA!

AZ ELSŐ SIKERES FELÜLÉS ÉS NÉHÁNY KÖR MEGTÉTELE UTÁN FOLYTATTUK A KIS ARAB KANCA KIKÉPZÉSÉT, AKI NEMSOKÁRA ÉLETE EGYIK LEGNAGYOBB KALANDJÁRA INDUL HORVÁTORSZÁGBA. TERMÉSZETESEN MI IS VELE TARTUNK ÉS MIVEL NEM TÚL SOK IDŐNK VAN ADDIG, EZÉRT A KÉPZÉSÉT NAGYON MEGFONTOLTAN HAJTJUK VÉGRE.

Az első két hétben teljesen elfogadta az embert és semmilyen félelmet nem mutatott. Sőt meglepően együttműködő volt és nagyon gyorsan megtettük az első lépéseket lóhátról. A körkarámban való munkát többször elővettük ebben a hónapban, mert segít még jobb kapcsolatot teremteni a lóval és közben sokat fut a ló anélkül, hogy terhelnék a hátát. Már elértük nála, hogy csatlakozott, de az ember követése nehezen ment. Egyébként saját tapasztalatom, hogy „arabos” tulajdonság a távolságtartás. Ők szeretik messzebről figyelni az eseményeket és nem adják be a derekukat olyan hamar a körkarámban. Sárga is gyönyörűen felém fordult a testjelekre, de egy két lépés után mindig megállt és nem volt hajlandó felém lépni. Ha sikerült kicsikarni belőle 1-2 lépést, azt mindjárt rengeteg simogattással jutalmaztam és olyankor hagytam neki egy hosszabb pihenőt.

A karámban a követésen kívül megtanítottam neki a hangsegítségeket, így már egy cuppantással vágtába tudom ugrasztani, de lassítani és megállítani is szépen lehet. Vágtában pedig megtanulja a helyes lábsorrendet így lovassal a hátán már automatikusan jó lábba ugrik majd be. A körkarámban és az egész képzésben azt az elvet tartom fontosnak, hogy a ló a hibáiból tanul. Hagyni kell hibázni a lovat, és amikor hibázik, azonnal korrigálni kell, hogy tanuljon is ezekből a hibákból. Pl.: Ha elindítom vágtába a körön, akkor elvárom tőle, hogy a tempót és az ütemet megtartsa anélkül, hogy nekem folyamatosan jeleket kellene adnom neki. Ahelyett, hogy folyamatosan cuppogok, vagy hadonászok az ostorral, inkább szépen nyugodtan állok a körben és várom, hogy mikor esik vissza ügetésbe.

Amint visszavált ügetésbe pár lépést felé lépek, kihúdom magam és egy két támadó mozdulattal jelzem neki, hogy ugorjon vissza vágtába. Amint újra vágtatni kezd, visszaállok a kör közepére és egy nyugodt semleges tartással jelzem neki, hogy most jól csinálja (csak így tovább). Ezzel a logikával nagyon sok mindent lehet tanítani a lónak. Csak mielőtt hozzáfogunk a tanításhoz néhány egyszerűnek tűnő kérdésre kell tudnunk a választ: Mit? Miért? Mikor? Hogyan? Menyire és mivel tanítsunk?

A szabadmunka mellett természetesen folytattuk a nyereg alatti munkát is. Még az indulás előtt meg kell tanítani a lónak az alapségítégeket, a hajlításokat, a jármódokat és az átmeneteket. Közben szeretnénk, ha szépen egyensúlyban tudná hordani a lovasát akár egész nap is. Az első pár lovardai munka egyszerű, érthető feladatokból és sok jutalompihenőből állt. Kötőfékben zajlik a kiképzése és a túra végéig nem is fogunk zablát használni nála. Egyik ilyen egyszerű feladat az, hogy elindítjuk lépésben és megállítjuk a karám szélén, majd később ugyanezt a gyakorlatot ügetéssel bonyolítottuk. Sok átmenetet tanítottam neki, amelyek egyszerűek és érthetőek. Állás, lépés, ügetés átmenetek mindkét kézre, egy-egy hátramenet és sok nyugodt pihenő.

Az egyik kedvenc feladatom az „utasjáték”, ami ezen a szinten már játszható. Ügetésben kell végrehajtani. A lótól csak annyit várok, hogy maradjon ügetésben és nem akarom irányítani, csak szépen „utazok” rajta. Ehhez természetesen egy nagyobb bekerített pálya kell, ahonnan nem tud kimenni a ló. Ez a gyakorlat megtanítja a lónak, hogy hiába rohan a kapuhoz, ott nem tud kimenni. Természetesen, mi következetesen hajtjuk tovább, ha megáll. Ez általában eltart 15-20 percig, mire a ló belátja, hogy a legjobb, ha szépen egyenletesen körbe-körbe halad és megtartja a tempót. Ennek a feladatnak a végrehajtásához nagy gyakorlatra és türelemre van szükség és hihetetlen nehéz ténylegesen utazni a lóval, mert az emberben benne van az irányítás kényszere. De ha tudatosan végig visszük, akkor nagyon sokat tanít a lovunknak. Sárga nagyon érzékeny és gyorsan tanul, így a nyak hajlítása állásban, lépésben és ügetésben is elég hamar érthetővé vált számára. Természetesen már megtanítottuk neki földről, hogy engedjen a nyomásnak és ez sokat segít a hátán való munkában. Egy-két napja már az oldallépés alapjait is elkezdte érteni és nagyon szorgalmasan működik együtt.

Mivel szorít minket az idő és jól is haladunk, ezért egy két kisebb terepet is beiktattunk a munkába. Ezek 1-2 óras nem túl megterhelő örömlovaglások, amit Csenge és Bertold társaságában szoktunk megtenni, hogy legyen velünk egy tapasztaltabb ló is. Terepen igen érdeklődő és egyáltalán nem ijedős. Egy hete volt az első vágtánk, amit egy hosszú széles egyenes úton hajtottunk végre mindenféle nehézség nélkül. Néha kereste az egyensúlyát, de láthatóan tetszett neki, hogy kicsit kinyújtózott. Mikor beértünk Kiskunmajsára, már úgy lépdelt az aszfalton az autók között, mintha minden nap ezt csinálná.

Nagyon jól halad a ló és szinte mindent tud alapszinten, amit szerettem volna, hogy a túráig megtanuljon, így a maradék 3 hetet arra használjuk, hogy pontosítsuk ezeket a gyakorlatokat és erősítsük a kondícióját. Ez a 3 hét nem sok idő, de a túrát is úgy építjük fel, hogy az elején rövidebb távokat és könnyű terepen teszünk meg, hogy bele tudjon rázódni a tempóba.

Zerinváry Szilárd